

omstændelig, individuel Vurdering af det konkrete Tilfælde, kan en saavidt muligt forsvarlig Afgørelse træffes. Dette følger af, at de Tilfælde, som kommer til Afgørelse i Arbejderforsikrings-Raadet, med Hensyn for Eksempel til deres rent sygdomsmæssige Struktur overvejende er saa langt mere enkle end Invalideforsikringsrettens, hvor en Invaliditet betinget af de *most forskelligartede* Sygdomme o. s. v. er Reglen i overordentlig mange Tilfælde, maaske de fleste, og til lægelig Vurdering af saadan kompliceret Invaliditet maa en *enkelt* Lægedommer dog formentlig anses for mindre betryggende end to med hver sit Omraade af Sagkundskab.

En Nedsættelse af Medlemstallet maa Retten som anført betegne som en afgjort Svækkelse i saglig Henseende, og man kan desuden ikke se bort fra, at det enkelte og efter Forslaget eneste sagkyndige Medlem — i Modsætning til nu — i adskillige Tilfælde vil komme ud for Sager, hvor han ikke kan være (tilstrækkelig) sagkyndig, og hvor det paagældende eneste Retsmedlem derfor i en for Sagen uheldig Grad mere eller mindre bevidst kan komme til at forlide sig paa de kun raadgivende Indstillinger eller Skøn, som bl. a. danner Grundlaget for Bedømmelsen. Dette Forhold, hvorefter Retten i de anførte Tilfælde ikke vil føle sig tilstrækkelig sikker til at kunne benægte paastaaet Invaliditet, maa antages i et ikke ubetydeligt Omfang at ville medføre en Stigning i Invalideforsikringsfondens Udgifter til Invaliderefter.

Under Henviisning til foranstaaende maa Retten for sit Vedkommende bestemt fraraade den i Udkastet foreslaede Reduktion af Medlemstallet og maa fralægge sig ethvert Ansvar, som en eventuel Gennemførelse af Forslaget maa medføre, idet man tillige peger paa Misforholdet mellem det Beløb, som efter Forslaget tænkes sparet i den her omhandlede Henseende (ca. 12 000 Kr.) og de Millionbeløb, som aarligt udbetales i Henhold til Rettens Afgørelser.

ad §§ 1 og 25: Særbestemmelser vedrørende Aandssvage og Sindssyge.

Retten maa nære Tvivl om Betimeligheden af at træffe Særbestemmelser for disse begrænsede Sygdomsgrupper og skal desangaaende henvise til Rettens tidligere Udtalelser herom, jfr. Rettens Skrivelse af 27. Juli 1923 (Ind. Min. J. Nr. 27—2—1923) og K. K. Steinckes Pjece om Emnet.

Man maa tillige nære Tvivl om, hvorvidt Bestemmelsen i § 25, 3die Stykke, i. f. ikke vil medføre en uforholdsmæssig vanskelig og bekostelig Administration.

Om disse Bestemmelser har Retten forhandlet med Sygekasseinspektøren, ganske særlig fordi Bestemmelsen i Udkastets § 1 vil berøre Rettens nuværende Forretningsomraade, jfr. Udkastets § 1, Stykke 8.

Da man efter Lovens hele Opbygning maa anse det for lidet rationelt, at Retten har andre Beføjelser end saadanne, der vedrører Spørgsmaalet om Arbejdsevnsens Nedsættelse til $\frac{1}{3}$, og hvad dertil hører, da den i Loven staaende Grænse for Optagelsen i Invalideforsikringen *ikke* ligger ved $\frac{1}{3}$, og da man endelig maa anse det for hensigtsmæssigt og mest rationelt, at Bedømmelsen af denne Grænse ligger samme Steds, hvor Arbejdsførhedsgrænsen efter Sygekasseloven ligger, er Retten for sit Vedkommende enig i følgende Forslag til Ændring i Udkastets § 1.

I Stedet for 4de—6te Stykke indsættes følgende:

»Ansøgningen indgives til Direktøren for Sygekassevæsenet gennem Sygekassens Bestyrelse. Ansøgningen skal være ledsaget af en af vedkommende Sygekasselæge efter en af Ministeren for Sundhedsvæsen godkendt Formular afgiven Erklæring angaaende den paagældendes Helbredstilstand, Erhvervsevne og Berettigelse til Optagelse i Invalideforsikringen, samt af en af Sygekassens Bestyrelse nærmere begrundet Udtalelse vedrørende Bestyrelsens Skøn med Hensyn til de samme Spørgsmaal.

Hvis derefter Direktøren skønner, at Ansøgerens Erhvervsevne er eller indenfor en nærmere Fremtid maa antages at ville blive saaledes forringet, at han maa anses for ude af Stand til at paatage sig lønnet Arbejde af Betydning for andre eller ved selvstændig Erhvervsvirksomhed at bidrage ikke uvæsentlig til sit Underhold, kan han ikke invalideforsikres. I modsat Fald er den paagældende, hvis han optages i Sygekassen, samtidig berettiget og forpligtet til at være invalideforsikret.»

8de Stykke udgaar.